

מ"ת 4297/10 - מדינת ישראל נגד א. ק

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 4297-10-14 מדינת ישראל נ' ק

+

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מבקשים מדינת ישראל
נגד א. ק
משיבים

החלטה

1. המשיב מואשם בעבירות אלימות ואיומים במשפחה. כתוב האישום נגד המשיב מונה חמישה אישומים. באישום הראשון מיויחסתו לו עבירה איומים כלפי אשתו, לאחר שזו הביעה את רצונה להתגרש ממנו אמר לה "אין גט אצלני אראה לך רק גיהנום";

על פי המתואר באישום השני, בו מיויחסות למשיב עבירות איומים וניסיון תקיפת בת זוג, המשיב חיפש מאפורה לא מצא, ושאל את אשתו הין היא. כשהצביעה על מיקומה של המאפורה השילך לעברה של המתלוננת סיגריה בוערת ואמר לה: "מהוים והלאה אם תגע במאפורה, אני קוצץ לך את הידים שלך, ומהוים אני מכבה את הסיגריות ככה";

באישום השלישי מיויחסת למשיב עבירה איומים, ונטען כי במהלך שיחה עם המתלוננת לקרה נסיעתו לחו"ל, ביקשה המתלוננת להציגף לנסיעה. המשיב סירב והמתלוננת השיבה בהomore שתוציאו לו צו עיכוב יציאה מן הארץ. בתגובה אמרה לה המשיב "ביום שתעיזי לעשות את זה את תמצאי את עצמך בגבעת שאול". המתלוננת אמרה למשיב כי יש משטרה והוא אמר לה "גם משטרת לא תזהר לך";

על פי המתואר באישום הרביעי, שבו מיויחסות למשיב עבירות של היזק לרכוש בمزיד ותקיפת בן זוג, המשיב כעס על המתלוננת בשל כך שהותירה את דלתות מתיקן יבוש הכלים במטבח פתוחות, לאחר שהדיחה כלים. המשיב סגר את דלתות הארון, ולאחר שבהמשך מצא שוב שהן פתוחות זרק את המתיקן ובו הכוויות. הכוויות התנפצו ושביריהן פגעו במתלוננת.

באישום החמישי מיויחסת למשיב עבירה איומים שהפינה כלפי אחיה של המתלוננת. על פי הנטען בכתב האישום, יצר המשיב קשר טלפוני עם האח ואמר לו: "אתה תקראת מעכשי גירושה ולא יודעת מזה, כדי שנגמר את זה יפה ושתחזור על הניריות שאני מכין, ואם לא זה לא יגמר טוב".achi המתלוננת שאל את המשיב "למה, מה תעשה?" והמשיב ענה לו: "תיזהר يا בן דונה, לא כדאי לך להתעסק איתני, אני אשם לך מטען לאוטו, אז רוקן לך רימון לבית".

עמוד 1

.2. בפני בקשה למעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים.

.3. הצדדים חולקים ביניהם בנוגע לקיומן של ראיות לכוארה. ב"כ הנאשם טען, כי הגם שתיק החקירה נפתח עם הגשת תלונה מצד המתלוונת על אלימותו של הנאשם כלפי הילדיים, הרי שבחקירה הילדיים הכחישו הילדיים אלימות מצד הנאשם ואף טענו כי האם היא זו שמכה אותם. חרב האמור המתלוונת לא נחקרה באזירה והיא מחזיקה כתעת את הילדיים במקלט לנשים מוכחות. אשר לאיושם הרាងן טען ב"כ הנאשם, כי הדברים שנאמרו בדיינה דריזימה, על רקע ויכוח בנושא הגירושין, אינם מהווים איום. אשר לאיושם השני טען, כי השלת הסגירה הבוערת אינה מהויה עבירה תקיפה. אשר לאיושם הרביעי נתען כי המתלוונת אינה מספרת את הדברים המתוארים באישום בהודעתה במשטרת אלא מספרת סיפור על אירוע דומה שאירע לפני 12 שנה. עוד נתען, כי בכתב האשום לא נכתב שהכוונות נזרכו לכיוונה של המתלוונת אלא רק שהתנפצו ופגעו בה, ועל כן, כך נתען, אין ראיות לתקיפה. עוד נתען ביחס לאיושם החמישי ויתר האישומים כי מדובר בתלונות כבושות שלא נמסרו בזמן אמת, ויש בכך כדי ללמידה על מידת מהימנות מועטה.

.4. אשר לעילת המעצר נתען על ידי ב"כ הנאשם, כי משעה שמדובר באלימות מינורית בלבד, שאין לה ראיות לכוארה, הרי שלא קיימת עילת מעצר, וזאת בשל העובדה שה הנאשם בן 42 ואין לו עבר פלילי. לדידו מתו רעירות האויומים לא עולה מסוכנות, שכן מדובר בדברים שנאמרו על רקע סכסוך גירושין. ב"כ הנאשם טען כי מכל מקום, אף אם יקבע שיש מסוכנות הרי שהוא מטענה ספציפית למתלוונת ולא יכולعلم, ועל כן ישנה הצדקה לשחרורו לחילופת המעצר המוצעת בבית אחותו וגיסו.

.5. עיון בתיק החקירה מלמד, כי הראיות לאמר באישומים 4-1 לכתב האשום נסמכו על הודעתה של המתלוונת מיום 28.9.14, בה היא מסרה תיאור דומה למפורט בכתב האשום, לרבות לגבי אשום 4, העולה מתו שורות 48-52 לעדות. יש לציין כי בהודעתה במשטרת טענה המתלוונת כי הנאשם הכה גם את בתם ע' באירוע שבתם ר' הייתה עדה לו.

אני מיחסת משקל רב, בשלב זה, לעובדה כי מדובר בעדות על מעשים שהליך איירע זמן רב לפני הגשת התלונה, וזאת בשל העובדה שמדובר בעבירות שנעברו בתחום המשפחה, ומתוור הבנת הקושי בחשיפה בזמן אמת. זאת ועוד, כפי שעולה מעדות אחותה של המתלוונת, פ, המתלוונת סיירה לה בזמן אמת על אירוע האירע נשא האשום השני, וمعدות אחיה אשר בועלה, כי גם בפניו חשפה המתלוונת בזמן אמת אירועי אלימות ישנים מצד הנאשם, אשר לא מצאו את ביטויים בכתב האשום.

.6. בהודעתו מיום 30.9.14 הנאשם צי אמר למתלוונת כי לפניו שתתקבל גט יהיה לה גיהנום, אגב שיחתמו על נשא הגירושין. אשר לאירוע נשא האשום השני טען הנאשם, כי זכור לו במעטוםם אירוע שבו חיפש מאפרה והשליך סיגירה, ואולם לטעنته השליך את הסיגירה לכיוון הפח, וייתכן שהמתלוונת ובנם היו באותו מקום. לדבריו, לא נהג בczora מסוכנת והוא נהג להשליך סיגריות בדרך זו לפחות כשרה. הנאשם הודה עוד, כי באותו אירוע ביחס מהמתלוונת לא הגיע במאפרות אך הכחיש כי אמר לה שיקוץ לה את הידיים. אשר לאירוע המתואר באישום הרביעי טען הנאשם בהודעתו, כי דלת מטבח יבוש הכלים נשברת כשהווריד אותה בחזקה, כתוצאה מתאונת ולא בכוונה לפגוע במתלוונת. בדבריו של הנאשם יש כדי לחזק את עדותה של המתלוונת בביתים מסוימים.

7. למשיב ולמתלוננת שלושה ילדים. שתי הבנות, ר' ילידת 2001 וע' ילידת 2009 נחקרו בחקירה ילדים. השתיים הצביעו אלימות מצד המשיב. ע' טענה כי המתלוננת היא זו שהרבייצה לה כמה פעמים. ר' טענה כי שמעה מאחותה שאביה הרבייץ לה, אך לא ראתה זאת בעצמה, ובהמשך אמרה כי המתלוננת הרבייצה לה עם נעל אצבע, ואולם טענה כי מדובר באירוע שאירע **"בצחוק בין לבינה... היא לוקחת את הcupcake ומנסה ותמיד מפספסת בתורצחוק זהה."**

8. המשיב אינו מואשם בעבירות אלימות כלפי בתו, ואולם העובדה שהמתלוננת טענה לאלימות מצדיו כלפי הבית, בשעה ששתי הבנות הצביעו אלימות כאמור, יש בה כדי להחילש את כוחה הראייתי הלאורי של עדות המתלוננת. הדברים נאמרים הגם שאנו מצוים בשלב הראות לכואורה שבו לא נבחנת, כלל, מהימנות עדויותיהם של העדים, וזאת בשל כך שמדובר בסתרה מהותית לעדות המתלוננת.

9. צודק ב"כ המשיב בטעنته לפיה יש טעם לפגם בעובדה כי המתלוננת לא נחקרה באזהרה בחשד להכאת ילדים, הגם שיש ראייה המקימה חשד שהוא נגאה באלימות. אין בידי לקבל את ההסביר להימנעות מחקרתה בשל כך שמצויה במקלט לנשים מוכות, שכן יש להניח שגם בגין מוצוי בישוב בו מצוי המקלט יש תחנת משטרת שנitinן בזמן אליה את המתלוננת לצורך מתן עדות. עם זאת, עובדה זו אין בה כדי להשפיע על המasad הראייתי.

10. קושי אחר עולה מתחם העובדה שבנם של המשיב והמתלוננת, א' שהוא בן 12 שנים, לא נחקר וגרסתו לא נגבהה, זאת הגם שלפי עדות המתלוננת הוא היה עד לאירוע המתואר באישום השני.

11. אין בידי לקבל את הטענה כי אין לייחס משקל לדברים המתוארים באישום הראשון שעיה שנאמרו ב"עדינה דרייתהא". מדובר באיום ממשי, אשר ניכר גם מתחם דבריו של המשיב כי התכוון למשמו, לא כלשונו, כמובן, אלא כמשל, וזהת בעל האופן שבו תפס את התנהגותה של המתלוננת כלפיו.

12. אשר לאישום השני, המשיב אינו מואשם בעבירה מושלמת של תקיפה אלא בניסיון תקיפה. השלכת סיגירה לעבר המתלוננת ובנה, אשר לא פגעה בהם, יש בה כדי לקיים יסודות עבריה זו, אשר בעבר, לכואורה, תוך כדי השמעת איום כלפי המתלוננת.

13. אשר לאישום הרביעי, על פני הדברים מתחר עדותה של המתלוננת עולה כי שבירת הכוונות אירעה על רקע מעסן של המשיב עליה אשר לוותה בתגובה אלימה של שבירת הכוונות. העובدة שברבי הכוונות פגעו במתלוננת יש בה כדי לקיים את עבירת התקיפה אשר אינה דורשת כוונה לפגוע אלא מודעות למעשה בלבד.

14. מעדותו של אחו המתלוננת, אשר בועלה האום המתואר באישום החמישי לכתב האישום. זאת ועוד, המשיב עצמו לא הבהיר את התלונה בעניין זה, ואמר בהודעתו מיום 30.9.14 כי אינו זוכר את תוכן שיחחת הטלפון שלו עם המשיב ואולם זוכר כי הייתה זו שיחה שהוא יזם, שהיא, לדבריו, שיחה קשה ש"עלתה לטורים גבוהים" כלשונו.

15. סיכום של דברים בעניין הריאות לכואורה, ישן ראיות לכואורה למתואר באישום הראשון והחמייש בעוצמה מספקת לשלב זה של הדיון, שכן עדות המתלוונת באישום הראשון זוכה לאישור בהודעת המשיב, וכן כל פגם בהודעת אחוי המתלוונת, אשר זוכה אף היא לאישור מסוים בהודעת המשיב. אשר לאישומים השני, השלישי והרביעי, המבוססים על עדות המתלוונת בלבד, ישן ראיות לכואורה הסובלות מחולשה מסוימת, הנובעת מהסתירה בין עדות המתלוונת לעדות הבנות, וכן מהעובדה כי בנים של המתלוונת והמשיב לא נחקר על אודiot האירוע.

16. אף שאין מדובר באלים פיזיים ממשית, ולכל היותר באלים מינוריים, האייםים יותר המעשים המזוהים למשיב מקימים מסוכנות. התנהלותו של המשיב מלמדת על אובדן שליטה. מתוך הودעות המתלוונת וקרובייה, ואפילו מעדות הבנות עולה, כי המשיב מנaging בבית אוירית פחד, עד כי בני הבית נאלצים להסתופף באחד החדרים במשך שעות ארוכות על מנת שלא להזכיר את המשיב. עוד עולה מתוך עדויות אחויות של המתלוונת וגם מעדות המתלוונת עצמה כי המשיב נהוג כלפיו בצורה משפילה ומאיימת.

17. המשיב בן 42 ובערו הפלילי אינם רלבנטי. עם זאת, העבדה כי המשיב רקע של שימוש בסמים וכן רקע פסיכיאטרי מעכימות את מסוכנותו. איני סבורה כי העבדה שהמשיב לא נקט עד כה באלים מוגנתה כלפי המתלוונת או אחרים יש בה כדי לצמצם מסוכנות זו, וזאת לנוכח מאפייניו האישיים העולים מתוך תסוקיר המעצר, כפי שיפורט להלן:

18. בעניינו של המשיב הוגש תסוקיר מעצר. שירות המבחן התרשם, כי המשיב התנהל באופן מניפולטיבי ומסר מידע חלקו. עלתה התרשומות של התנהגות אימפולטיבית מצד המשיב והתכמכרות לסמים מלאה בהפרעה נפשית.

מתוך תסוקיר המעצר עולה כי לאחרונה המשיב היה שרוי במצב פסיכוטי חריף ואושפץ במשך שבוע בבית החולים "כפר-שאלות". עוד עולה מתוך התסוקיר, כי המשיב ובני משפחתו התקשו לחשוף מידע זה.

שירות המבחן למד מדו"ח האישפוז כי המשיב אושפז בעקבות מצבmaniopsycotic חריף, בין היתר על רקע שימוש בסמים עד כחודש לפני אישפוזו.

בעת שחרورو הומלץ על המשיב טיפול רפואי והתחלה טיפול בתחום בריאות הנפש. על פי התרשומות שירות המבחן המשיב מתקשה להתחבר לצדדים בעיתיים באישיותו, וקיים סיכון גבוה מאד להישנות התנהגות פוגענית.

19. שירות המבחן בוחן את המפקחים שהוצעו לפקח על המשיב במסגרת חלופת מעצר, אביו אחוי, אחיוותיו וגיסו של המשיב. שירות המבחן התרשם, כי המפקחים נוטים לגוננות יתר על המשיב, הם מטשטים ומצמצמים לצדדים בעיתיים באישיותו.

שירות המבחן לא המליץ על שחרورو של המשיב לחילופה המוצעת, וקצינת המבחן אף סבירה כי לנוכח רמת המסוכנות, אין חילופה שתוכל לקיים את תכלית המעצר.

20. ב"כ המשיב הטיח ביקורת קשה בהתקנות שירות המבחן, אשר לדעתו, אינו יודע להתמודד עם עצורים הסובלים מביעות פסיכיאטריות, וمعدיף, לטענת ב"כ המשיב "שלא לקחת אחריות".

21. מתוך דוח סיכום האשפוז הפסיכיאטרי אשר הוגש על ידי ב"כ המשיב עולה, כי המשיב אושפז בין התאריכים 31.5.14 - 8.6.14 בעקבות מצב מאי פסיכוטי חריף שהפתחה כשבעים לפני אשפוזו, בין היתר על רקע של שימוש בסמים. עם שחרורו הומלץ על מעקב רפואי החל מיום 12.6.14 ושימוש בליתום תוך מעקב. מתוך הודיעתו של המשיב מיום 30.9.14 שורות 35-47 עולה כי המשיב לא המשיך בטיפול רפואי. גם העובדה כי למשיב נקבע תור לטיפול רפואי ליום 30.10.14 אין בה כדי ללמד שהמשיב מצוי במעקב רפואי כפי שהומלץ בעת שחרורו. מכאן שהוא בסיס איתן להתרשםות שירות המבחן ממצבו הנפשי של המשיב כגורם מגביר סיכון.

22. מן האמור עולה, כי המשיב סובל מהתמכרות לסמים, מקשישים נפשיים, הוא לא מתמיד בטיפול שעליו הומלץ עם שחרורו האשפוז פסיכיאטרי, הוא מתקשה להכיר בהתנהגותו הבועיתית ולהבין את הצורך בקבלת טיפול מעמיק. בנסיבות אלה רמת הסיכון הנש��ת ממנו היא אمنה גבואה.

23. כאן המקום לציין כי קביעתי בעניין עצמתן של הריאות לכואורה יש בה, כעיקרון כדי להשפיע על שאלת השחרור לחЛОפת מעצר. אך אין משמעות הדברים כי יש לשחרר את המשיב לחלופת מעצר באשר היא, אלא שעל חלופת המעצר לקיים את תכלית המעצר ולהיות בעל טగיות המפיגות או מצמצמות עד מאי את רמת הסיכון הנש��ת. חלופה שכזו אינה עומדת כתע על הפרק, שעה שהשירות המבחן התרשם כי אין בכוחם של המפקחים המוצעים להוות גורם פיקוח הממתן את הסיכון, וזאת, בין היתר לנוכח עדויותיהם ותפיסתם ביחס למשיב ומצבו.

24. הלכה היא, כי רק במקרים חריגים, כאשר קיימים טעמים כבדי משקל, ידחה בית משפט התרומות שלילית של שירות המבחן מחלופת מעצר שהוצאה. במקרה דן לא סברתי כי מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות את דחיתת המליצה של שירות המבחן, אף לא קביעות בעניין הריאות לכואורה.

25. לנוכח האמור לעיל אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, י' חזון תשע"ה, 03 נובמבר 2014, במעמד
הצדדים.